

ЕДИНЪ СРЕЦУ ТРИМА

Нищо лошо не се случи: тритѣ каруци, които бѣха носили храна въ града, си дойдоха и ето ги, че спрѣха предъ чифлика. Слугитѣ, доволни че сж се върнали, усмихваха се и не бързаха да слѣзатъ. Прѣвъ скочи Панко и започна да разпрѣга. Панко бѣше нисъкъ, тантурестъ, бавно пристѣпяше, бавно работѣше, но решителностъ и сила имаше въ цѣлата му снага. Като го гледаше, Галунка чувствуваше какъ се успокоява, какъ се разсѣиватъ всичкитѣ ѣ страхове. Може Василь, мжжѣтъ ѣ, да го нѣма, но като е Панко тука, всичко въ чифлика ще си бжде наредъ.

Такѣвъ слуга не бѣха имали. Наистина, мълчаливъ бѣше и токуречи нищо не знаеха за него: отъ де е, де е билъ по-рано, има ли жена, деца. Но бѣше послушенъ и работѣше добре. Можеше и да дѣла, а то е много важно, и кога се счупѣше кола или друго, умѣеше да го поправи. И самъ работѣше и можеше да упжтва други. Ето защо, макаръ че чичо Митушъ се мръщѣше, Панко изпреваряше всички и ставаше прѣвъ между слугитѣ.

Докато Галунка си мислѣше тѣй и гледа-